

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317214518
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4317214518.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogránovej, vo veci starostlivosti súdu o mal. H. M., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, pracovisko Želiezovce, dieťa rodičov: Y. E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, A. a R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. 9, L., o návrhu matky na zvýšenie výživného a návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Levice, č. k. 6P/65/2017-100 zo dňa 11. apríla 2018 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 7C/400/2015-95 zo dňa 29. 03. 2017 vo výroku o bežnom výživnom tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k mal. H., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 80 € na sumu 100 € mesačne, s povinnosťou uhrádzať výživné vždy do 20. dňa v mesiaci k rukám matky počnúc dňom 04. 09. 2017 (I, IV). Zaostané výživné za obdobie od 04.09.2017 do 11.04.2018 v sume 140 € zaviazal otca uhradiť k rukám matky do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (II). Návrh otca na zníženie výživného zamietol (III). Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania podľa § 52 CMP nepriznal (V).

1.2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 62 ods. 1,2, 3, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3, Zákona o rodine, § 217 ods. 1 prvej vety CSP.

1.3. Konštatoval, že matka návrhom podaným dňa 30.10.2017 žiadala zvýšenie výživného na mal. dcéru zo sumy 80 € na sumu 110 € mesačne od septembra 2017 s odôvodnením, že mal. Dária v septembri 2017 nastúpila do materskej školy v Želiezovciach, čím sa zvýšili náklady na starostlivosť v priemere 60 € mesačne za stravné, poplatok, lieky, nakoľko od nástupu do škôlky je dcéra často chorá. Mala tiež jednorazové náklady spojené so nástupom do MŠ vo výške 120 € za nákup perín s návliečkami, pyžama, prezúviek, hygienických potrieb a ďalších, požadovaných škôlkou. Je zamestnaná, ale kvôli personálnym úpravám vo firme od apríla 2017 sa jej príjem znížil o 100 € mesačne, a ďalší pokles príjmu o 50 € súvisí s tým, že obchody sú cez sviatky zatvorené.

1.4. Otec s návrhom nesúhlasil. Uviedol, že bol zaviazaný platiť výživné 120 €; súd pri určení výšky jeho vyživovacej povinnosti vychádzal z dohody medzi ním a matkou. Výška určeného výživného nezodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam. Do 15.10.2017 bol nezamestnaný. Od 16.10.2017 je zamestnaný ako skladník v spoločnosti EKOCCLIM s.r.o. so sídlom v Bernolákove na krátky pracovný

pomer, s príjmom 220 € brutto mesačne, preto navrhol zníženie jeho vyživovacej povinnosti zo sumy 120 € na sumu 30 € mesačne.

1.5. Kolízny opatrovník navrhol zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca, pričom výšku ponechal na úvahu súdu.

1.6. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázať, že rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 7C/400/2015-95 zo dňa 29.3.2017 súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 80 € mesačne a zaostalé výživné v sume 2196,12 € sa zaviazal uhradiť v mesačných splátkach po 20 € spolu s bežným výživným. Matka bola v tom čase zamestnaná v spoločnosti BILLA s.r.o. s priemerným čistým príjmom v mesiaci vo výške 769,21 €, poberala rodičovský príspevok a prídavok na dieťa v súhrnnej výške 226 €. Otec bol nezamestnaný, vedený ako uchádzač o zamestnanie od 1.3.2016, nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani podporu v nezamestnanosti, aktivačné práce vykonávať nechcel. Privyrábala si brigádnicou. Úver vo výške 20000 € si vzal na kúpu pozemku a zabezpečenie bývania, pozemok však nekúpil a peniaze minul.

1.7. V súčasnosti mal. Dária od septembra 2017 navštevuje MŠ v Želiezovciach, kde poplatok za stravu je 25 € a školné 15 € mesačne. Zvýšené výdavky mala matka s nákupom potrieb do MŠ v súvislosti s nástupom. So zaradením do kolektívu sa zvýšila aj chorobnosť u maloletej. O výdavkoch matka predložila pokladničné doklady. Matka naďalej pracuje v spoločnosti BILLA s.r.o. s priemerným príjmom v roku 2017 vo výške 771,82 € netto mesačne. S dcérou býva naďalej u svojich rodičov, dôchodcov. Na bývanie im prispieva polovicou nákladov na plyn, elektrinu a vodu v sume 125 € mesačne. Okrem toho uhrádza mobil a internet v sume 40 € mesačne. V marci jej bol vyplatený posledný rodičovský príspevok. Uviedla, že otec výživné neplatí pravidelne, preto podala návrh na začatie exekúcie.

1.8. Otec pracuje od 16.10.2017 na kratší pracovný úväzok v spoločnosti EKOCALIM s.r.o. podľa ich potrieb, podľa vyjadrenia zamestnávateľa, ak sa vo firme zmení situácia, bude zmenená aj pracovná zmluva. Dosahuje čistý mesačný príjem 199,32 €. Bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie naposledy od 1.3.2016 do 10.4.2017, dávky v hmotnej núdzi nepoberal. Otec vypovedal, že výživné chce znížiť, aby sa dostal zo svojich dlhov, nakoľko spláca úver v sume 280 € mesačne, ktorý si pôvodne vzal na kúpu pozemku a stavbu, čo sa však neuskutočnilo. Teraz má exekúciu na výživné, býval u rodičov, ale zrušili mu trvalý pobyt, preto býva u priateľky v jej rodinnom dome. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Privyrábala si brigádnicou, s výdavkami mu pomáha priateľka, ktorá pracuje ako supervízorka jej príjem uviesť nevedel. Sumu 1200 € z úveru mu zaplatili rodičia, mama dôchodkyňa a otec živnostník. Inú prácu si zatiaľ nenašiel. Mal ísť pracovať do Švédska do výroby kuchynských liniek, avšak kvôli pojednávaniu o prácu prišiel.

1.9. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu uzavrel, že došlo k závažnej zmene pomerov na strane mal. dieťaťa súvisiacej s nástupom do MŠ a zvýšením výdavkov na zabezpečenie jej odôvodnených potrieb. K zmene došlo aj na strane matky, ktorej sa síce znížil príjem z pracovného pomeru od apríla 2017, avšak v celkovom priemere sa pohyboval na úrovni 771 €, čo je takmer na rovnakej úrovni ako v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu. Príjem sa jej však znížil o rodičovský príspevok vo výške 213 €, ktorý jej bol naposledy vyplatený v marci 2018.

1.10. K zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného nedošlo. Otec síce v čase predchádzajúceho rozhodnutia bol nezamestnaný, napriek tomu uzavrel rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa zaviazal prispievať na výživu mal. dieťaťa sumou 80 € mesačne a uhrádzať zaostalé výživné v splátkach po 20 € mesačne, je teda zrejmé, že peniaze na úhradu mal. V súčasnosti je zamestnaný, i keď na kratší pracovný čas, čiže u neho došlo k zlepšeniu zárobkových pomerov. Navyše, v období od 01.03.2016 do 10.04.2017 bol nezamestnaný, ale nepoberal žiadne sociálne dávky a aktivačné práce vykonávať nechcel. Od 11.04.2017 do 15.10.2017 nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberal dávky ani podporu v nezamestnanosti, nebol zamestnaný, z niečoho však žiť musel. Úver vo výške 20.000 €, pôvodne na zabezpečenie bývania, minul. So splácaním úveru a výdavkami mu pomáhajú rodičia a priateľka. Prístup otca je absolútne nezodpovedný, nie je ochotný si nájsť si takú prácu, aby mal dostatok financií na zabezpečenie svojich potrieb, nechá sa živiť rodičmi a priateľkou a výživné navrhuje znížiť, aby sa dostal z dlhov, do ktorých sa dostal vlastným nezodpovedným konaním. Dokonca dňa 23.01.2018 žiadal súd o ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní z dôvodu, že

dostal prácu v zahraničí a nechce o ňu prísť. Súd ho ospravedlnil, na čo však sa otec na pojednávanie dostavil, tvrdiac, že o prácu v zahraničí prišiel práve kvôli spomínanému pojednávaniu. Všetky tvrdenia aj úkony otca súd považuje za účelové a výhovorky, v snahe vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti. Preto súd na jeho dlhy neprihliadol, nakoľko výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a návrh na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný. Keďže došlo k preukázanej zmene pomerov na strane dieťaťa a zvýšeniu výdavkov na zabezpečenie jeho odôvodnených potrieb, súd zvýšil výživné zo strany otca odo dňa nástupu dieťaťa do MŠ na sumu, ktorú považuje za primeranú aj možnostiam a schopnostiam otca, ktoré sa oproti času predchádzajúceho rozhodnutia zlepšili a otec sa zamestnal.

1.11. Zaostalé výživné od 04.09.2017 do vyhlásenia rozsudku v sume 140 € (t.j. 7 mesiacov x 20 €) súd umožnil otcovi uhradiť v predĺženej 30-dňovej lehote podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

2. Rozsudok v zákonnej lehote napadol odvolaním otec dieťaťa, ktorý navrhol rozsudok zmeniť a znížiť jeho vyživovaciu povinnosť na 30,-Eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozhodnutia. Poukázal na to, že jeho finančná situácia je momentálne zlá, jeho pracovný pomer uzatvorený v spoločnosti ECOCLIM ukončil a od 02.05.2018 je vedený na Úrade práce ako nezamestnaný. Počas súdneho konania bol zamestnaný iba na kratší pracovný pomer, do práce chodieval podľa potrieb spoločnosti a jeho mzda bola nízka. Úver, ktorý si vzal na kúpu pozemku musel minúť na čiastočné splatenie dlhov a základné životné potreby. Nie je pravdou, že ich minul ľahkovážnym konaním, ako konštatuje súd prvej inštancie. Momentálne spláca úver 280,-Eur za kúpu pozemku, je nezamestnaný, hľadá si prácu, no bez úspechu. Súd prvej inštancie neprihliadol na jeho finančnú situáciu, pretože zvýšením vyživovacej povinnosti sa dostane do väčších dlhov, ako má. Rozsudok je pre neho likvidačný. Priateľka mu pomáha finančne iba niekedy, ale ani to nestačí na jeho základné životné potreby. Jeho životná situácia mu neumožňuje plniť si vyživovaciu povinnosť v určenej výške. Poukázal na to, že súd nezisťoval majetkové pomery matky. Je pravdou, že požiadal o ospravedlnenie, pretože mal ponúknutú prácu v zahraničí, nakoniec si uvedomil, že rozhodnutie súdu v jeho neprítomnosti by mohlo mať pre neho veľký vplyv, preto uvážil, že lepšie sa pojednávania zúčastniť. Súd uvádza, že je nezodpovedný a do finančných problémov sa dostal vlastným pričinením, čo nie je pravdou; ide o nepodložené tvrdenie. To, že v akej situácii sa nachádza, je súhra okolností, ktoré napriek jeho najväčšej snahe nebol schopný ovplyvniť. Snaží sa nájsť si trvalé zamestnanie, čo v dnešnej dobe s jeho pracovnými skúsenosťami je komplikované. Súd ho od prvého pojednávania zaškatuľkoval ako nezodpovednú osobu a v tomto duchu viedol celý proces dokazovania. Zvýšenie vyživovacej povinnosti znamená, že sa bude neustále pohybovať v bludnom kruhu.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na zvýšenie nákladov maloletej v súvislosti s návštevou materskej školy, ktorá nie je bezplatná. Hradí stravu, školné, znížili sa jej iba výdavky na lieky, keďže dieťa je menej choré. Okrem pravidelných mesačných výdavkov má aj nepravidelné, predškolské edukácie, nákup kvetín, fotenie a ďalšie v rozmedzí 10,- až 30,-Eur mesačne. Považuje za dôležité, aby maloletá navštevovala aj aktivity v materskej škole pre lepšiu adaptáciu, začlenenie do kolektívu a jej celkovú socializáciu. Navyše stále rastie, vyžaduje nové oblečenie, obuv, ktoré len v minulej sezóne zakúpila 4 páry za 120,-Eur; fotokópie dokladov sú súčasťou spisu. Náklady s nástupom do materskej školy jej narástli zhruba o 50,-Eur, a to len pravidelné mesačné položky, stravu, školné, prípadne lieky, prípravky na podporu imunity bez nepravidelných uvedených položiek. Poukázala na to, že u súčasného zamestnávateľa začala pracovať v septembri 2016 na pozícii zástupcu vedúceho predajne. Od apríla 2017 nastúpila vedúca, čím prebrala všetky jej kompetencie a pracovnú náplň, z toho dôvodu jej už táto suma odmeny nebola vyplácaná a jej príjem klesol na 690,-Eur mesačne. Druhým dôvodom bolo zrušenie štátnych sviatkov. S účinnosťou od 01.01.2018 v zmysle kolektívnej zmluvy sa jej znížili príplatky za nedele o polovicu, čo je za dve nedele cca 52,-Eur, preto v čase posledného pojednávania mala mzda cca 620,-Eur netto mesačne. Okrem toho skončila rodičovská dovolenka a prišla o príjem 214,70 Eur. Otec maloletej si neplní vyživovaciu povinnosť, za rok 2017 dlhuje 40,-Eur ,od januára do dnešného dňa neuhradil ani jeden mesiac. Nie je jasné, na základe čoho dospel otec k tomu, že jej finančná situácia sa výrazne zlepšila, podľa jej názoru pokles mesačného príjmu o zhruba 500,-Eur jej citeľne a výrazne ovplyvnil kvalitu života celej rodiny, vrátane maloletej. Otec vychádza iba zo svojich domnienok, ktoré sa v žiadnom prípade nezakladajú na realite a jeho vyjadrenie, že jej finančná situácia sa výrazne zlepšila je nepravdivé a subjektívne. K vyjadreniu otca o jeho finančnej situácii uviedla, že vedel, že mu pracovný pomer v spomínanej spoločnosti skončí. Uvedené jej písal v textovej správe sms 09.04.2018 s tým, že už nemá robotu a že je na Úrade práce. Tieto opakované klamstvá vyznievajú ako špekulácie a je zrejmé, že po ukončení pracovného pomeru vedel v predstihu, preto si mohol hľadať druhé zamestnanie,

aby neprišiel o príjem, keď má vyživovaciu povinnosť. Taktiež možno predpokladať, že mal iný vyšší príjem spoločnosti ECOCLIM ako dokazuje jeho plat na pracovnej zmluve a mal aj druhé neoficiálne zamestnanie, z ktorého príjem zamlčal. Vychádza z textovej správy, ktorú jej poslal 23.01.2018, v čase trvania pracovného pomeru, keď píše: „platím úver, teraz aj hypotéku, dokopy 800,-Eur, keďže Janka je bez práce“. Podľa jej názoru otec vedome klamal o svojej finančnej situácii. V čase pojednávania 11.04.2018 jeho priateľka bola zamestnaná, ale súdu otec neposkytol žiadny doklad o jej príjme. Je možné teda predpokladať, že jeho finančná situácia nie je taká zlá ako to opisuje vo svojom odvolaní. Otec zámerne zatajuje reálnu finančnú situáciu, odvoláva sa na splácanie úveru, aj keď vyživovacia povinnosť je týmto výdavkom nadradená. K vyjadreniu, že výživné o 20,-Eur je pre neho likvidačnou čiastkou a dostane ho do väčších dlhov je pre ňu nepochopiteľné, považuje to za prejav sebaľútosti. Navýšenie výživného nepovažuje za sumu, ktorá by ho zruinovala. Je pomerne silný fajčiar, len na cigarety odhadom minie 50,-Eur. Táto suma je takmer dvojnásobkom sumy, ktorú navrhuje ako výšku výživného na zníženie. Otec v čase pojednávania v roku 2017 bol nezamestnaný, avšak výživné, ktorú určil súd, nebola pre neho likvidačná, túto sumu aj začal uhrádzať. Ako v odvolaní uvádza, je bez zamestnania, avšak žiada výšku výživného znížiť len na 30,-Eur. Z jeho výpovede pred súdom nie je jasné, ani preukázané, z akého dôvodu aj napriek tomu, že je v rovnakej situácii, žiada takto rapídne zníženie výživného. Poukázala, že vyživovaciu povinnosť zabezpečuje výhradne zo svojho príjmu, finančne jej nikto nepomáha. K námietke otca, že jej neboli kladené rovnaké otázky ako jemu, sa zabudol zmieniť o dôvode, pre ktorý súd takto postupoval, keď otec ignoroval potrebu zaslania požadovaných potvrdení súdu pred pojednávaním a dokumenty nepriniesol ani na pojednávanie, čo svedčí o jeho lajdavosti a zámernom zatajovaní majetkových pomerov. S tvrdením otca, že si nevie nájsť prácu kvôli nedostatočným skúsenostiam, uviedla., že žije v Bernolákove kúsok od hlavného mesta, ktoré má nespočetné množstvo voľných pracovných miest, pri ktorom nie je požadovaná ani prax v príslušnom odbore. Z celého konania je zrejmé, že v žiadnom prípade sa nespráva ako zodpovedný rodič. Ani v jednom bode nespomenul maloletú ako jeho prioritu, práve naopak, celé odvolanie je len o jeho sebaľútosti, ktorý by bol najradšej, keby žiadnu povinnosť voči maloletej nemal. S dcérou bol dokopy 3 - krát, v období od apríla 2017 do začiatku mája 2017. Nikdy sa nezaujímal o jej zdravotný stav, záľuby, potreby a veci bežného života, vyživovaciu povinnosť si riadne neplní.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na povinnosť plnenia vyživovacej povinnosti rodiča k maloletemu dieťaťu, pri určení ktorej súd prvej inštancie vychádzal z aktuálne zistených pomerov a zohľadnil starostlivosť matky. Prihliadol na zmenu pomerov v súvislosti s nástupom dieťaťa do materskej školy došlo k zvýšeniu nákladov. Zvýšené výživné považuje za primerané potrebám dieťaťa, pričom zdôraznil, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, teda exekúciami, na ktoré otec poukazuje.

5. Matka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka a k odvolaniu otca uviedla, že od posledného pojednávania, teda po podaní odvolania došlo k zmene aktuálnych skutočností na strane otca, dňa 09.07.2018 podala trestné oznámenie pre prečin zanedbania povinnej výživy, nakoľko vyživovaciu povinnosť v roku 2018 si neplnil a bol dlžný výživné za december 2017. Ku dňu podania trestného oznámenia bol dlžný 760,-Eur. Po tom, čo ho príslušný policajt kontaktoval, otec behom necelých dvoch týždňov vyplatil dlžnú sumu 760,-Eur a výživné za júl 120,-Eur, teda spolu 880,-Eur. V uznesení OO PZ Želiezovce sa píše, že je živnostník, teda jeho vyjadrenie, že je nezamestnaný už nie je aktuálne a súdom určené zvýšenie výživného nemožno považovať za likvidačné a neadekvátne. Pripojila uznesenie OO PZ v Leviciach, odbor poriadkovej polície, OO PZ Želiezovce z 01.08.2018.

6. Kolízny opatrovník k vyjadreniam matky a odvolaniu otca poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenie, na ktorom zotrval v plnom rozsahu.

7. Matka v replike k vyjadreniam strán sporu sa stotožnila s vyjadrením kolízneho opatrovníka a navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), prejednal odvolanie otca bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval

si to dôležitý verejný záujem, s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

9. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do toho času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť.

10. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd vždy berie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

11. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Vyššie citované zákonné ustanovenia vyjadrujú všeobecné hľadiská, na ktoré súd prihliada pri určení vyživovacej povinnosti. Patria k nim predovšetkým odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré môžu byť rôzne a sú závislé predovšetkým od veku, zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a pod. Výživné pre dieťa totiž neslúži len na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (strava, ošatenie, obuv atď.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a pod.). Odôvodnené potreby dieťaťa sú však bezprostredne ovplyvňované aj schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú, základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti rodičov vyššie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitejšieho dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Navyiac, súd prihliadne aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy i prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

13. V intenciách zhora uvedenej platnej právnej úpravy súd prvej inštancie i v súdnej veci postupoval, pričom v tomto smere dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil správny právny záver. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje na skonštatovania správnosti jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti dodáva, že posudzovanej veci od poslednej úpravy výživného, kedy bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 7C/400/2015-95 zo dňa 29. 03. 2017 súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 80 € mesačne a zaostalé výživné v sume 2.196,12 € sa zaviazal uhradiť v mesačných splátkach po 20 € spolu s bežným výživným nastala zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného i napriek nesúhlasu otca. Na zdôraznenie správnosti záverov prijatých súdom prvej inštancie a reagujúc na odvolacie dôvody otca odvolací súd dodáva, že tvrdenia otca o ohrození jeho existencie z dôvodu zvýšenia vyživovacej povinnosti, s poukazom na skutočnosť, že je nezamestnaný, nepovažuje za dôvodné. Ani okolnosť, že by bol ukončil pracovný pomer nie je, nie je možné v tomto konaní hodnotiť ako dôvod na zníženie výživného. Otec aj podľa názoru odvolacieho nepreukázal dostatok iniciatívy nájsť si zamestnanie, ktorým by mohol deklarovať dostatočný príjem, čo ale neznamená, že tento príjem nemá. Aj keď v konaní nebolo preukázané, že má oficiálne príjmy, je možné súhlasiť so súdom prvej inštancie v tom, že z niečoho musí žiť, a to nielen z úveru alebo pomoci od iných osôb, čo vedie k záveru, že jeho skutočné finančné pomery nezodpovedajú deklarovaným. Je potrebné súhlasiť so súdom aj v tom, že otec nepreukázal, že vyvíja dostatok iniciatívy nájsť si zamestnanie, najmä ak býva neďaleko Bratislavy, kde, ako je všeobecne známe, je dostatok pracovných príležitostí, pričom otec vo veku cca 34 rokov je

na pracovnom trhu určite uplatniteľný. Okrem toho, z uznesenia OOPZ Želiezovce z 1.8.2018 vyplýva, že informoval orgán činný v trestnom konaní tak, že je živnostník, a v tej dobe sa nachádzal v zahraničí, na Slovensko sa mal vrátiť v októbri alebo v novembri 2018. Uvedené skutočnosti nasvedčujú záveru, že pobyt otca v zahraničí súvisí s výkonom práce, keď sám, uvádzal, že mal ísť do zahraničia pracovať. Okrem toho z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že od 08.01.2001 je vedený ako živnostník s predmetom podnikania zváračské práce a mechanické práce na zákazku, čo nenasvedčuje tvrdeniu otca, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach dosiahnuť vyšší, ako oficiálne deklarovaný príjem. Je potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť má prednosť pred inými výdavkami rodičov, preto obranu, že má výdavky so splácaním úveru nie je možné v tomto konaní zohľadniť.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP (žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak), keďže tu nešlo o žiaden prípad výnimky (podľa § 53, § 54 alebo § 55 CMP) v zmysle citovaného pravidla CMP.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).